

kan regnes 180 nye Dpgange, og hvert af disse saaledes tilkomne Guse ere i Reglen forsynet med 5 à 6 Etager. Men foruden Forøgelsen ad denne Bei er der ogsaa en anden Kilde til Forøgelse deri, at Befolkningens Korrespondance ses at være forøget meget betydeligt. Sammentignet med de nærmest foregaaende Aar viser det sig, at den kjøbenhavnske Korrespondance er steget med omtrent 400,000 Breve, og deraf er Følgen bleven, at Antallet af de Breve, som daglig ombæres i Kjøbenhavn, i Gjennemsnit er 18,500. Det er af Hensyn dertil, at der af den høitærede Minister er foreslaaet dels en Forøgelse af Postbudenes Antal og dels en Forhøielse af deres Lønning. Postbudenes Antal er succesfuld bleven forøget i de foregaaende Aar og foreslaas nu bragt op til 193. At den lille bestebne Forøgelse af 9, der er foreslaaet, er billig, turde den Omstændighed tilstrækkelig tale for, at det har viist sig i de foregaaende Aar, at man undtagelsesvis har været nødsaget til at udsætte Ombæringen af Posterne fra Sydsjælland og Lolland og Falster til senere Udgange, end Tilfældet egentlig skulde have været, Noget, hvorover der naturligvis fra Publikums, navnlig fra Handelsstandens Side har været ført berettiget Klage. Med Hensyn til Lønningerne for Postbudene er Forholdet det, at de ere bleve fastsatte i 1872—73, men at man succesfuld, eftersom Antallet af Postbude er steget, har fastsat, hvorledes Fordelingen af de saaledes bestemte Lønninger skulle være, og det Forhold, som tidligere var bestemt, er hidtil omtrent blevet bevaret. Tager man nu et Antal af 193 Postbude, vil Fordelingen efter den hidtil gjældende Regel blive den, at der kommer 35 i ældste, 38 i næstældste, 46 i næstnyngste og 74 i yngste Klasse. Den yngste Klasse omfatter altsaa en forholdsvis meget stor Procent af det hele Antal, nemlig 38 pCt., og herved bliver Lønningsforholdet for disse Mennesker jo overordentlig ugunstigt. Nu har allerede den høitærede Minister foreslaaet en Forøgelse af Lønningerne, og naar der nu af Udvalget er foreslaaet en endnu større Forøgelse, har Aarsagen naturligvis været, at man til det, som den høitærede Minister har foreslaaet, og som man har fundet billigt, tillige har medregnet et saadant Beløb, som kunde forudsættes at træde istedetfor det sædvanlige Dyrtidstillæg, og bliver end Forøgelsen paa den Maade noget større paa denne Konto, vil det jo erindres, at, saafremt der fremtidig maatte blive vedtaget Dyrtidstillæg, vil der ske en Besparelse, idet der ved de forskjellige Dyrtidsbestemmelser altid fastsættes, at de, der have faaet Forbedring paa det paagjældende Aars Finantslov, selvfølgelig ikke deltagte deri. Jeg tror, at, naar ærede Medlemmer ville se hen til den Tjeneste, de paagjældende Individer have, i hvilken Henseende jeg skal tillade mig særlig at henlede Opmærksomheden paa, at det af den høitærede Minister er udregnet,

at Budene for Diebliffet daglig i Gjennemsnit maa gaa omtrent 5,000 Krappetrin op og ligesaa mange ned, ville de let se, at det i Virkeligheden er en meget besværlig Tjeneste, som de Paagjældende have, en Tjeneste, der naturligvis bliver besværligere, jo ældre de blive. Jeg behøver ikke at gjentagde i Grindringen, at disse Mennesker i alle Henseender nyde et faa velfortjent godt Navn for Paalidelighed og Punttlighed i Tjenesten, at jeg tror, at, hvad der er foreslaaet, er ikke Andet end et i høieste Grad billigt Bedragslag for deres baade vigtige og anstrengende Tjeneste. Jeg skal derfor tillade mig paa det Bedste at slutte mig til den anbefaling, som fremkom fra den ærede Ordfører for, at Thinget vil følge Udvalget med Hensyn til dets Forslag om Postbudenes Lønning.

Steenstrup: Ja, det er ikke noget taalnemligt Arbejde at skulle tage Ordet for Medsættelser; det kjende vi, og det er altsaa et høist utaalnemligt Arbejde nu her at være Ordfører for de forskjellige Lønningsudvalg, thi Vind og Sol har man da imod sig, og de Herrer, der sidde bagved, have altid Medhør med sig. Jeg kan imidlertid ikke undlade at gøre opmærksom paa, at, da Spørgsmaalet om Postbudenes Lønningsforhøielse var under Debat ved Postlønningslovens 3die Behandling, blev det af flere Medlemmer i Finantsudvalget bestemt modfagt, at det skulde have Konsekventer tilfølg; men det første Ord, den ærede Ordfører idag kom med i sin Motivering af Forslaget, var dette, at selvfølgelig medførte det Konsekventer. Han henviste til Telegrafbudene. Jeg behøver ikke at gjøre opmærksom paa, at den allerførste Konsekvents overfor de kjøbenhavnske Postbude maa vel være hele det øvrige Lands Postbude. Den Konsekvents kan man vel ikke komme fra. Dernæst maa vel Landpostbudene, hvis Honorar er i høieste Grad ynseligt, havde jeg nær sagt, ogsaa komme i Betragtning. Konsekventerne ere saaledes paa Forhaand slaede fast. Dernæst vil jeg spørge de ærede Medlemmer, om de nu ogsaa tro sig fast grundmurede overfor Konsekventerne med Hensyn til Embedsstanden i det Hele? tro de da, at Ministeren, der har det Ansvar at sørge for Postembedsmændene, kan lade være at tage Hensyn til Lønningerne for Postbudene? Nei, det ligger i Sagens Natur, at, naar en Postmester, en Postexpedient og den hele Hærskare af Postfuldmægtige begynde med 1,000 Kr., saa er der ikke Andet at gjøre, end at man maa tage Hensyn til de Lønninger, som de allerlavest stillede Betjente have; thi vel have Postbudene anstrengende Forretninger, men det hjælper ikke at tale om, at Postmestrene, Postexpedienterne og Postfuldmægtigede have mindre anstrengende Arbejde; det maa man lade ligge. Altsaa, Konsekventen ligger for, og naar nu ærede Medlemmer af Finantsudvalget sætte dette Forslag igjennem, som jeg personlig ikke skal have en Smule imod, maa